

З Днем Незалежності України!

ОБУХІВСЬКІ ВІСТІ

№7 (975)

СЕРПЕНЬ 2025 РОКУ

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

ГИНУТЬ КРАЩІ СИНІ УКРАЇНИ
стор.2

ЗНАЙОМТЕСЬ - УЧАСНИК БОЙОВИХ ДІЙ
РУСЛАН МАНУЩАК стор. 3

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

стор. 2-4

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ, УКРАЇНО!

ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ ОБУХІВСЬКОЇ ГРОМАДИ!

ВІТАЄМО ВАС З ДНЕМ ДЕРЖАВНОГО ПРАПОРА ТА ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

Сьогодні, як ніколи, ми відчуваємо всю вагу цього свята, адже наша незалежність знову виборюється на полі бою. Тридцять четверту річницю незалежності четвертий рік ми зустрічаємо в умовах війни. Новини про ворожі обстріли, сигнали повітряної тривоги затьмарюють свято. Проте ми знаємо, що боремося за гідну справу, кожен на своєму фронті захищає рідну землю. За своє прагнення жити незалежно ми платимо надвисоку ціну. У запеклій боротьбі Україна відстоює свою Незалежність, самобутню ідентичність та вільне майбутнє. Ми, українці, ніколи не зрадімо своїм мріям, своїй ідеї та своїй вірі у вільну, незалежну, суверенну державу.

Низький уклін кожному, хто захищає неньку Україну. Ми завдячуємо кожному, хто працює заради перемоги. Хто не здається, й до сьогодні робить все, щоб Україна жила. Це наші Захисники: сміливі, мужні, впевнені в собі, безстрашні воїни. Власним життям вони дарують нам впевненість у завтрашньому дні. Дякуємо вам!

Щира вдячність волонтерам, які ладні зробити все, щоб нашим хлопцям на фронті було легше нищити ворога.

Щодня наша країна втрачає своїх кращих синів та дочок. Світла, вічна пам'ять нашим полеглим воїнам!

Дякуємо усій громаді за неупинну працю задля омріяної Перемоги!

Вітаючи кожного з вас з Днем Незалежності, бажаємо передусім миру, незламної віри в щасливу долю України, втілення задумів та перспектив задля розбудови рідного краю. Нехай над нашою державою небо стане чистим і спокійним, а в житті кожного побільшає добра! Нехай наступна, тридцять п'ята, річниця святкуватиметься під нашими знаменами Перемоги! Слава Україні!

З повагою – секретар Обухівської міської ради Лариса Ільєнко,
Виконавчий комітет та депутатський корпус

УРОЧИСТОСТІ З НАГОДИ ДЕРЖАВНИХ СВЯТ

День Незалежності України – це символ нашої державності та єдності, тієї сили, яка допомагає українцям долати найважчі випробування. Цей день має особливе значення для кожного з нас, адже з покоління в покоління передаються головні цінності – свобода, незалежність і воля нашої країни.

З нагоди Дня Державного Прапора та 34-ї річниці Незалежності України в Обухові відбулась урочиста церемонія підняття Державного знамена. До присутніх звернулася секретар міської ради Лариса Ільєнко. Вона наголосила, що наш Прапор знають у всьому світі, у ньому – гідність кожного українця й історія, написана боротьбою. Прапор нагадує нам про силу єдності, про спільну пам'ять і незламну віру в перемогу. День Незалежності завжди був особливим, а тепер його значення відчувається ще сильніше. Уже не перший рік ми доводимо всьому світові, що українці вміють боротися за свободу і готові її

захищати. Нас хотіли зламати, залякати, змусити мовчати, та ми обрали інший шлях. Ми живемо, працюємо, будуємо громади, виховуємо дітей і продовжуємо боронити рідну землю. Незалежність – це наша гордість, наш біль і наша щоденна праця. Це свято для кожного українця, бо воно про гідність, про силу і про право бути собою.

На заході вшанували тих, хто зі зброєю в руках захищає Україну. Наказом Головнокомандувача ЗСУ №11 від 7 січня 2025 року Андрія Меледіна, головного сержанта 3-ї роти, учасника бойових дій в Сумах, Куп'янську, Торецьку, нагороджено Золотим хрестом.

Урочисту атмосферу доповнили виступи місцевих артистів-аматорів. Пісні про Прапор, про любов до рідної землі, про образ матері-Батьківщини, яка надихає та оберігає свій народ у важкі воєнні часи, наповнили серця глядачів теплом і добром, подарували заряд позитивних емоцій і створили відчуття єдності та спільності.

КОЛОНКА ОЧІЛЬНИЦІ МІСТА

Секретар Обухівської міської ради Лариса ІЛЬЄНКО розповідає:

«На щотижневій нараді з заступниками, керівниками структурних підрозділів, старостами та керівниками комунальних підприємств обговорили низку важливих питань для громади. Зокрема, ситуацію з пошкодженням водогону по вулиці Київській в Обухові. Роботи там ускладнені, адже на місці аварії проходять одразу три лінії: електропередачі, лінії зв'язку та газопровід. Фактично все доводиться робити вручну. Я добре розумію розпач кожного, хто залишився без води, але, повірте, всі наші сили кинуті на ліквідацію аварії. Запустили резервну свердловину малої потужності, труби там зношені, але вона все ж працює. Це вкотре доводить, що міські мережі критично старі й потребують системної модернізації. І це стосується не лише водопостачання, а й каналізаційного колектора.

Також на нараді розглянули питання проведення тендерних процедур щодо поточного ремонту доріг у селах Долина, Григорівка, Матяшівка, Гусачівка та Дерев'яна. Наразі триває підписання документів.

Щотижня ми концентруємо увагу на нагальних проблемах і водночас плануємо стратегічні кроки, щоб громада мала стабільні комунальні послуги та безпечну інфраструктуру.

На останньому прийомі громадян до обговорення підняли важливі питання:

- встановлення лежачих поліцейських на вулиці Козацькій для безпеки мешканців;
- пропозиції щодо благодійної допомоги, які мають на меті підтримати медичні заклади;
- питання щодо приватизації житла.

Кожний такий діалог про спільне майбутнє, бо громада стає сильнішою тоді, коли люди відкрито висловлюють свої думки та розуміють, що їх чують».

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ!

ГИНУТЬ КРАЩІ СИНИ УКРАЇНИ

27 серпня 2024 року під час бою поблизу Красногорівки Покровського району Донецької області загинув молодший сержант 59-ї ОШБр, обухівець **КОСЯК ОЛЕКСІЙ АНАТОЛІЙОВИЧ**

Олексій народився 7 серпня 1979 року в Каховці на Херсонщині. Згодом родина переїхала до Обухова. Закінчив школу №3, здобув фах електрика у ПТУ міста Українка. Відслужив строкову службу. Працював на цегельному заводі в Обухові, з 2007 року – машиністом автоматизованої лінії гофровиробництва на Київському картонно-паперовому комбінаті, звідки й пішов боронити країну від ворога.

Олексій на псевдо «Стетхем» потрапив до навчального центру в Десні, а згодом у складі 59-ї окремої штурмової бригади був відправлений на Покровський напрям.

Загинув Косяк О.О. на Донеччині під час виконання бойового завдання поблизу Красногорівки. Тривалий час воїн вважався зниклим безвісті. Довгим був процес ідентифікації. Нехай буде світлою пам'ять про воїна.

16 вересня 2024 року під час виконання бойового завдання в районі н.п. Терни Краматорського району Донецької області загинув солдат, навідник механізованого відділення 67-ї ОМБр **ТАЛАГАЄВ АНДРІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ**

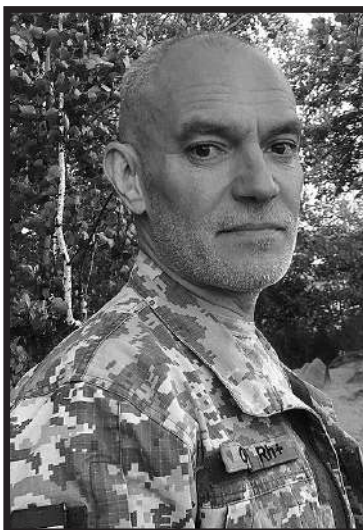
Воїн народився 19 травня 1974 року в Тарашанському районі, с.Велика Березянка. Працював у місцевому колгоспі трактористом. Згодом переїхав до Обухова, де разом із дружиною Іриною збудував будинок, виховав доньок — Марію та Надію.

6 грудня 2023 року Андрій добровільно став до лав ЗСУ. Служив у складі 67-ї окремої механізованої бригади. Його бойовий шлях проходив через найгарячіші точки фронту — поблизу Часового Яру та Лиману. Мав позивний «Дусік». Побратими згадують його як людину незламної волі, надзвичайної хоробрості та глибокої людяності. Попри поранення, він не залишав бойових позицій і завжди повертався до строю, повторюючи: «Буду з побратимами до кінця».

Він вірив у перемогу, у майбутнє України, у мир для своїх дітей. За сумлінну службу, відданість обов'язку та мужність Талагаєв Андрій нагороджений медаллю «Ветеран війни».

Вважався зниклим безвісті. Повернувся додому «на щиті», щоб навіки спочити у рідній землі та бути поруч із тими, хто його любив і чекав.

Світла пам'ять і вічна слава хороброму воїну!

4 жовтня 2024 року під час виконання бойового завдання із захисту Батьківщини біля н.п. Веселе Курської області загинув старший сержант на позивний «Кайман» **ЗУБАЙДОВ ГЕННАДІЙ ІЗОТУЛЛОВИЧ**

Народився 11 грудня 1974 року в с.Дмитрашківка на Вінничині. Після школи вступив до Бершадського ПТУ, де здобув професію водія. У 2001-2004 рр проходив службу за контрактом у ВЧ 3028 Нацгвардії України. У наступні роки працював водієм на різних державних та приватних підприємствах. Проживав в Обухові.

Принциповий, чесний, відвертий, Геннадій не міг стояти осторонь подій, які відбувалися в країні. Активний учасник Майдану, з 2014-го пішов добровольцем захищати кордони України у складі 25 окремої повітряно-десантної бригади. У 2016 році повернувся до мирного життя і продовжив роботу водієм-далекобійником.

24 лютого 2022 року став на захист України та боровся з ворогом в складі 95 ОДШБ. Після двох поранень повернувся у стрій. У травні 2023-го призначений командиром відділення хімзахисту 71-го військового мобільного шпиталю. Обраний головою Ради сержантів, неодноразово виконував обов'язки командира взводу. Користувався заслуженою повагою серед колег та побратимів. Геннадій мріяв про перемогу та життя у вільній Україні. Вважав, що його обов'язок - продовжувати свій бойовий шлях. Саме тому у серпні 2024 року він перевівся до 21-го ОМБР ЗСУ, в розвідувальну роту.

Геннадій Зубайдов назавжди залишиться у пам'яті як мужній воїн, який не ховався від небезпеки, а йшов туди, де була потрібна допомога.

Світла пам'ять про нього житиме в серцях рідних, друзів та побратимів, які служили поруч і розділяли з ним шлях боротьби за свободу України.

23 липня 2025 року у шпиталі відійшов у вічність солдат, водій автомобільного відділення автомобільної роти підвозу військово-технічного майна **ПІТЕЛЬ МИХАЙЛО СЕРГІЙОВИЧ**

Уродженець Обухова. Народився 16 листопада 1999 року. Закінчив Германівську ЗОШ. Після школи здобув спеціальність зварювальника-електромеханіка у ПТУ м. Українка. Працював у компанії «ЮГОВ Проект».

Після деокупації Бучі, у 2022 році, Михайло долучився до відбудови зруйнованої інфраструктури: працював над відновленням шкіл та облаштуванням бомбосховищ. Його внесок став важливою частиною повернення нормального життя у зруйноване місто.

Призваний до війська Обухівським РТЦК та СП. Військову службу проходив у складі військової частини А5114, у бригаді автомобільного відділення, автомобільного взводу автомобільної роти підвозу військового технічного майна.

Помер у шпиталі від поранень, отриманих під час виконання військових обов'язків. Вічна пам'ять відданому сину України!

25 липня 2025 року поблизу населеного пункту Садки Сумської області загинув розвідник 132-го розвідувального батальйону **САЛІЙ АНДРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ**

Воїн народився 2 квітня 1986 року в селі Бохоники, що на Вінничині. У 2006 році Андрій переїхав до Обухова, де мешкав його брат. Тут він знайшов роботу і кохання.

У перші дні війни, коли Обухів був у небезпеці, Андрій чергував на блокпостах, був серед волонтерів. На підприємстві «Royal Ingeniring» (с.Гудимове, колишнє Перше Травня), на якому працював, у 2023 році отримав повістку і став до лав ЗСУ. Потрапив до 132-го розвідувального батальйону. Пишався тим, що був у десантно-штурмовій бригаді, що разом з побратимами стрибав з парашутом, виконував складні завдання. Воював на Донецькому напрямку. Там пережив загострення хвороби ніг, переніс операції і знову повертався до побратимів. Поранення його не зламали. Після лікування Андрія переведено на Сумщину. В одному з бойових виходів їхній підрозділ потрапив під ворожий обстріл. Виконуючи завдання поблизу населеного пункту Садки на Сумщині, Андрій Салій загинув.

Світла пам'ять і вічний спокій воїну, що поліг у бою, захищаючи Батьківщину.

9 серпня 2025 року поблизу населеного пункту Філія Синельниківського району Дніпропетровської області під час ворожого мінометного обстрілу загинув наш земляк, солдат, навідник штурмового відділення штурмового взводу штурмової роти штурмового батальйону 5-ї окремої штурмової Київської бригади **ФЕДОРОВ ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ**

Народився 9 листопада 1981 року у селі Новогорівка Баштанського району Миколаївської області. Згодом родина переїхала до Обухова. Дитинство Сашка було непростим — родина рано втратила матір, і хлопчик зростав поруч із батьком та сестрою, долаючи труднощі, що випали на їхню долю.Олександр закінчив ЗОШ №5, коледж.

1 травня 2024 року Олександр був мобілізований та проходив службу на посаді навідника штурмового відділення у 5-й окремій штурмовій бригаді. Вірний присязі й побратимам, він боровся мужньо та віддано, захищаючи кожен метр української землі від ворога. На жаль, його життя обірвалося 9 серпня 2025 року під час ворожого мінометного обстрілу на Дніпропетровщині. Він залишився вірним присязі до останнього, беручи участь в обороні держави та стримуванні збройної агресії російської федерації.

Вічна пам'ять нашому мужньому земляку.

14 серпня 2025 року поблизу Мирнограда Покровського району Донеччини загинув молодший сержант, командир відділення, командир екіпажу безпілотних літальних комплексів відділення безпілотних авіаційних комплексів танкової роти танкового батальйону 25-ї окремої Січеславської повітряно-десантної бригади **ЛУЦИК ВАДИМ ВАСИЛЬОВИЧ**

Вадим народився 21 липня 1988 року в Обухові, де виріс і закінчив ЗОШ №3. Після навчання у ПТУ м.Українка працював на станції техобслуговування. З початком повномасштабного вторгнення вступив до Обухівського добровольчого формування територіальної оборони. 11 січня 2023-го мобілізований до ЗСУ. Після навчання у Васильківі ніс службу в Київській області, у підрозділі протиповітряної оборони. Згодом переведений до 25-ї окремої Січеславської повітряно-десантної бригади, служив у 3-й роті танкового батальйону. У січні 2025 року направлений на Покровський напрям.

За відданість службі та військову звиягу Вадим Луцик з позивним «Небо» отримав державні відзнаки: пам'ятний нагрудний знак «Освячені вогнем», нагрудний хрест «Честь і слава», медаль «Незламним героям російсько-української війни», нагрудний знак Збройних сил України «За знищення ворожої авіаційної техніки».

РОДИНАМ ПОЛЕГЛИХ ЗАХИСНИКІВ ВРУЧИЛИ НАГОРОДИ

6 серпня в Обухівському краєзнавчому музеї відбулося вручення державних нагород «За мужність» III ступеня родинам загиблих захисників України.

Державними відзнаками посмертно нагороджені військовослужбовці:

ТИМОШЕНКО ВІТАЛІЙ ПЕТРОВИЧ, стрілець-снайпер 54-ї бригади, загинув 28 травня 2024 року поблизу населеного пункту Спірне Бахмутського району Донецької області;

ДОВГОПЯТИЙ АНДРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, оператор безпілотних літальних апаратів, загинув 22 лютого 2025 року на позиції в районі населеного пункту Міловий Суджанського району Курської області російської федерації.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

ЗЕМЛЯК ПОВЕРНУВСЯ З ПОЛОНУ

25 липня 2025 року живим коридором зустрічали обухівці свого земляка Миколу МІЩЕНКА, який повернувся з ворожого полону 25 травня. Випробування у неволі тривали для військовополоненого 881 день - два з половиною роки болю, сили, віри і боротьби. І ось нарешті він вдома.

До повномасштабного вторгнення Микола працював на ТОВ «Алеана». У складі 25-ї окремої повітряно-десантної бригади став на захист України. 27 грудня 2022 року пораненим потрапив у полон.

Народився він у Коростені, але вже понад 14 років мешкає в Обухівці. До війни чоловік працював на підприємстві «Алеана». Весь час на нього з нетерпінням чекали дружина і двійко діток.

У громаді подякували всім, хто долучився до процесу звільнення військових: Збройним силам України, Центру обміну полонених, волонтерам, громадським і міжнародним організаціям.

В Обухівській громаді підкреслюють:

повернення захисників додому — це надія для багатьох родин, які продовжують чекати своїх рідних і близьких.

РУСЛАН МАРУЩАК: «СПОРТ ДОПОМАГАЄ ВІДЧУВАТИ СЕБЕ ПОТРІБНИМ»

Знайомтесь — Руслан Афанасійович МАРУЩАК, учасник бойових дій, ветеран війни, голова ради ветеранів Обухівської громади. Боєць, який втратив ногу на війні, пройшов фізичну та психологічну реабілітацію і продовжує жити повноцінним життям, показуючи своїм прикладом силу духу.

- Руслане, розкажіть нашим читачам Вашу історію.

- З початку війни я проходив службу в нашому 135 окремому батальйоні територіальної оборони. Мій військовий шлях розпочався з міста Северодонецька Луганської області. Воював і на Донеччині. 10 жовтня 2022 року під Кремінною, в Ямполівці, зранку почався масований артилерійський обстріл. У підвальне приміщення, де я знаходився з побратимами, залетіла ракета БМ-21 «Град». На жаль, побратими загинули, а я отримав важкі поранення. Трохи отямившись, почав надавати собі першу допомогу. Хлопці з окопів по сусідству побачили вибух і спустилися до мене у підвал, наклали турнікети на ліву і на праву ногу - права теж була пошматована. Ліву ногу я втратив. Дякуючи лікарям, праву вдалося зберегти. А далі не мене чекало тривале лікування і реабілітація в Україні та за кордоном. Спочатку я отримав від держави перший протез. Це механіка, вона недосконала і незручна. Завдяки благодійному фонду і небадужим людям для мене вдалося придбати біонічний протез Genium X3 (Дженіум) за 100 тисяч євро. Цей протез з електронним керуванням допомагає мені почуватися впевнено.

Зараз я готуюсь до змагань ветеранів. До речі, нині держава зробила великі кроки у плані протезування, адже сума, яка виділяється на протезування кінцівок збільшилась з 650 тисяч гривень у 2023 році до кількох мільйонів гривень на сьогоднішній день. І вже на цю суму можна придбати доволі непогані електронні протези — японський «Теллус», наприклад, чи інші електронні коліна, завдяки яким хлопці з такими травмами, як у мене, будуть відчувати себе повноцінними людьми.

- Ви сказали, що готуєтесь до змагань ветеранів. Що це за змагання?

- Так, я долучаюсь до спортивних виступів, адже спорт допомагає відчувати себе потрібним. Я один з Обухівської громади представляю стронгменів України. Стронгмен (або богатырське багатоборство) — це змагальний вид спорту, в якому атлети демонструють фізичну силу, виконуючи різноманітні силові вправи. Ми беремо участь у змаганнях Strong Spirits Games (Стронг Спиріт Геймс), започаткованих Федерацією стронгмену України та Міністерством у справах ветеранів. Серед відомих представників стронгмену - атлети Василь Вірастюк та Сергій Конюшок. 5-8 вересня в Буковелі відбудуться відбіркові змагання, які є частиною відбору на престижний міжнародний турнір Arnold Classic Europe, що пройде в іспанському Мадриді. Найкращі учасники увійдуть до складу національної збірної, яка представлятиме Україну на одному з наймасштабніших спортивних фестивалів у Європі.

- Бажаємо Вам успішно виступити, аби гідно представити Обухівщину й Україну на міжнародній арені.

- Дякую. Такі заходи допомагають нам, ветеранам, через спорт відновитися та сприяти соціальній адаптації після отриманих травм.

Спілкувалась
Олена ДРАЧУК

P.S. За інформацією Мінсоцполітики, для учасників бойових дій розширили можливості отримати високофункціональні протези. Наприкінці грудня минулого року Уряд ухвалив зміни до Порядку протезування та ортезування виробами підвищеної функціональності, що дозволяють відновити базові функції, а також виконувати складні рухи та дії. Відтепер учасники бойових дій зможуть отримати такий протез без проведення первинного протезування, якщо таку рекомендацію надала мультидисциплінарна реабілітаційна команда. Раніше отримати такий виріб можна було лише через 12 місяців після первинного протезування. Крім того, підвищено граничну вартість таких протезів для УБД: залежно від рівня ампутації гранична ціна протезу верхньої кінцівки сягає майже 4,3 млн гривень, а нижньої — до 3,8 млн гривень).

ПОВІТРЯНА ТРИВОГА ОГОЛОШУЄТЬСЯ ЛИШЕ В ТИХ РАЙОНАХ, ДЕ Є РЕАЛЬНА ЗАГРОЗА

З 24 липня 2025 року сигнал повітряної тривоги в Київській області диференційований. Про це повідомив голова Київської обласної державної адміністрації Микола КАЛАШНИК:

— Це означає, що повітряна тривога оголошуватиметься лише в тих районах, де є реальна загроза. Наприклад, у разі фіксації ворожих цілей сигнал надходитиме лише в частину області, що перебуває під безпосередньою загрозою, а не по всій Київщині. Таку систему ми протестували спільно з Повітряними силами та ДСНС. Система відпрацювала надійно і без збоїв. Це не просто технічне оновлення, а впровадження принципу адресного оповіщення, що відповідає вимогам часу. Ми продовжуємо модернізацію всієї регіональної системи оповіщення. Нова архітектура включає: сучасне обладнання; цифрові канали зв'язку; резервне живлення, що забезпечує автономну роботу навіть під час відключень. Наша мета — щоб кожна громада Київщини була вчасно попереджена й захищена.

АЛЕЯ ПАМ'ЯТІ В КОПАЧЕВІ

22 серпня в селі Копачів відкрили Алею пам'яті. Банери встановлені двом сільчанам: Бахмацькому Костянтину та Тимофію Михайлу, які загинули в російсько-українській війні.

Тимофій Михайло, позивний «Тімоха», — єдиний син у батьків, батько двох дітей. Життя відданого захисника України обірвалося 26 травня 2022 року в Северодонецьку Луганської області.

Бахмацький Костянтин, позивний «Директор», — директор професійного ліцею м.Українка. Не словом, а ділом довів свою любов до України. Загинув поблизу м.Часів Яр.

Односельці пам'ятають своїх мужніх земляків, тих, хто поклав власне життя заради України.

ВІДЗНАЧИЛИ ДІЯЧІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ КИЇВЩИНИ

Київська обласна державна адміністрація та Київська обласна рада відзначили преміями видатних діячів культури і мистецтв Київщини. Для Обухівської громади ця подія стала особливою, адже наш край гідно представили Ольга Матвійчук та Геннадій Горовий, повідомили в Обухівській міській раді.

Ольга Матвійчук — берегиня творчої спадщини, художниця, майстриня народних промыслов, член Національної спілки іконописців України та голова громадської організації «Об'єднання майстрів Творча спадщина». Ольга присвятила своє життя збереженню й відтворенню обухівських традицій, вихованню любові до народного мистецтва серед дітей у студії «Фарбований Лис» та популяризації української культурної спадщини. Її творчість і натхнення є прикладом відданості культурі та духовним цінностям нашого народу.

Геннадій Горовий — незрячий поет, який бачить серцем. Його вірші народжуються зі світла й внутрішньої сили, які перемагають темряву, і стають дороговказом для інших. Він очолює журі Всеукраїнського фестивалю «Поетичний рушник», організовує літературні майстер-класи, надихає своєю відданістю культурі та слову. Творчість поета відзначена численними нагородами, зокрема міжнародною премією імені Олеса Гончара, а його поезія продовжує торкатися сердець читачів по всій Україні.

Обухівська громада пишається своїми митцями, адже саме вони примножують культурні надбання і несуть у світ нашу духовність.

На фото: гордість Обухівщини - Ольга Матвійчук, Геннадій Горовий разом з головою Обухівської райради Антоном Кармановим та Оленою Горовою.

БЕЗКОШТОВНІ РЕЙСИ ДЛЯ ПІЛЬГОВИКІВ

В Обухівській міській раді поінформували, що вона разом з ТОВ «Обухівтранс» запускає безкоштовні пільгові рейси для мешканців громади. Ці маршрути вже діяли раніше, а тепер вони ще й безкоштовні для пасажирів пільгових категорій.

Розклад пільгових перевезень:
ВІВТОРОК

11:05 — Мала Вільшанка — Степок — Копачів — Гудимове — Обухів
13:30 — Обухів — Гудимове — Копачів — Степок — Мала Вільшанка
СЕРЕДА

10:15 — Макарівка — Долина — Гусачівка — Григорівка — Обухів

12:00 — Обухів — Григорівка — Гусачівка — Долина — Макарівка

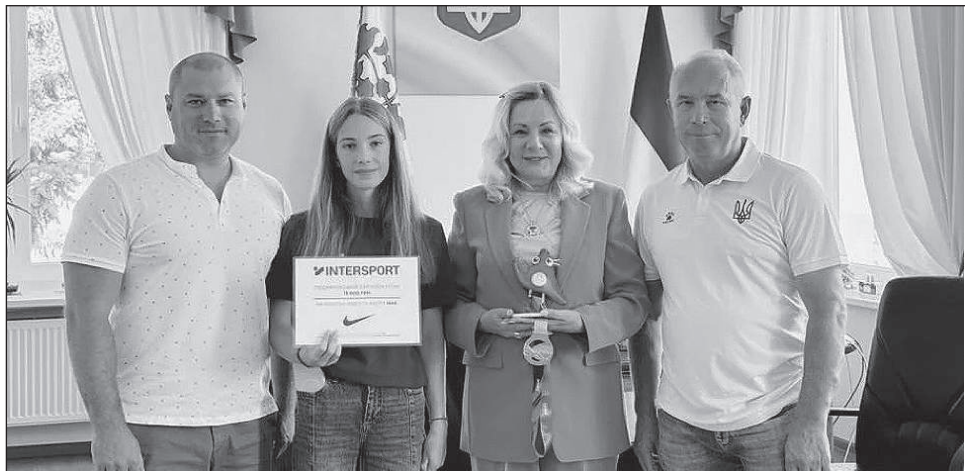
ЧЕТВЕР

10:30 — Деремезна — Перегонівка — Семенівка — Германівка — Слобідка — Матяшівка — Григорівка — Обухів

13:20 — Обухів — Григорівка — Матяшівка — Слобідка — Германівка — Семенівка — Перегонівка — Деремезна

ОБУХІВСЬКА ГРОМАДА ПИШАЄТЬСЯ СВОЇМИ СПОРТСМЕНАМИ

В Обухівській міській раді привітали бронзову призерку Чемпіонату світу з веслування на байдарках та каное серед юніорів Варвару Семикіну. 18-річна веслувальниця Варвара Семикіна (тренери – Олексій та Тетяна Семикіни) виступала на байдарці-одиночці на дистанції 500 метрів — одному з найскладніших і найпрестижніших видів програми. Варвара народилася в спортивній родині Семикіних, яка вже стала справжньою легендою Обухівщини: батько Олексій Семикін — старший тренер збірної України, мама Тетяна Семикіна — заслужений майстер спорту, призерка Олімпійських ігор на афінській Олімпіаді, брат Іван представляв Україну на Олімпійських іграх у Парижі в 2024 році. Це родина чемпіонів, яка гідно несе ім'я нашої громади на світовому рівні.

Варварі вручили сертифікат для покупок у спортивному магазині мережі від ТОВ «Епіцентр К».

15 серпня секретар Обухівської міської ради Лариса Ільєнко та начальник відділу молоді, фізичної культури та спорту Максим Єльський зустрілися з юними чемпіонами, учасниками Чемпіонату світу зі змішаних єдиноборств ММА, які нещодавно повернулися з нагородами з Об'єднаних Арабських Еміратів — срібною призеркою Чемпіонату світу Ангеліною Ковіною; бронзовими призерами змагань — Олегом Черняєвим, Марією Лях та Германом Степаненком. Спортсменам передали подарунки для тренувань, побували на тренуванні «Cybernetic Team» та поспілкувалися. Посадовці побажали юніорам нових перемог і впевнених кроків до спортивних вершин, відзначили не лише їхні медалі, а й силу духу, витримку та готовність представляти Україну на найвищому рівні.

КИЇВЩИНА ПІДТРИМУЄ РОЗВИТОК СПОРТУ

Відділенню веслування Київська обласна військова адміністрація передала сертифікат на вісім сучасних човнів — сім одномісних та одну двомісну байдарку. Це дозволить спортсменам готуватися за міжнародними стандартами та досягати вищих результатів. Також домовилися про облаштування канатних доріжок на воді, що сприятиме розвитку веслування та проведенню змагань.

Секретар Обухівської міськради Лариса Ільєнко акцентувала, що підтримка спорту є інвестицією в майбутнє, адже Обухівщина — єдиний веслувальний осередок в області, і обов'язок міської влади зробити все, щоб він і надалі виховував чемпіонів.

У СЛОБІДЦІ ВІДКРИЛИ СПОРТИВНИЙ МАЙДАНЧИК

2 серпня відбулося відкриття багатофункціонального спортивного майданчика у Слобідці, повідомили у міській раді. За словами представників місцевого самоврядування, це гарний приклад об'єднання громади та справжнього партнерства бізнесу й місцевої влади.

Спортивний майданчик зведено за кошти меценатів — людей, які вкладають у майбутнє громади не лише кошти, а й серце. Це І.Волошко (АТ «Молочний альянс»), П.Петрук (ТОВ «Інтерагроінвест-2007»), Р.Сиворака, Ю.Сапегін (ТОВ «Аерокомпані-Слобідка»), О.Бортницький, А.Усенко (ТОВ «Краснослобідський відгодівельний комплекс»), Г.Казарян (ТОВ «ВЕЛПРАМ»), Р.Г.Кур'ян (підприємець); за сприяння — секретаря Обухівської міськради Л.Ільєнко, депутата міської ради В.Черненко та старости Слобідки Г.Кур'яна.

На заході відбулися показові виступи юних боксерів, змагання з волейболу та дитячого футболу, а також розваги для малечі. Атмосфера була неймовірно — щирі усмішки дітей, які тепер мають безпечний і сучасний простір для розвитку, стали найкращою подякою всім, хто долучився до створення майданчика.

Р/р UA96305299000026004040121517 в АТ КБ «Приватбанк», МФО 305299
Приймаємо замовлення на оголошення та рекламу. Вартість 1 кв.см - 25 грн.
Іміджеві статті, передвиборна агітація, матеріали на правах політичної реклами: вартість 1 кв.см площі - 40 грн.

ВОЛОНТЕРИ ДОПОМАГАЮТЬ ВІЙСЬКОВИМ

Безмежно раді, що наше «Материнське серце» знову змогло допомогти 9 корпусу Оперативно-тактичного угруповання «Донецьк», 114-й, 59-й, 82-й, 155-й бригадам.

Цього разу відвезли нашим захисникам три дрони, чотири оптоволоконні сітки, плати та антени для наземної станції, вісімсот скоб для укріплення бойових позицій, тринадцять антидронових сіток, двадцять маскувальних сіток, три вогнегасники, тридцять газових балончиків, медицину, гігієну, воду і багато різної смакоти.

Саша Бобрик, Катя Дідковська і я все це доставили до різних частин. Допомогли ми також 59-й бригаді Сил безпілотних систем у ремонті автомобіля.

Хлопці скрізь нас радо зустрічали. Особливо тепліми були зустрічі з нашими земляками — підполковником Святославом Рудзіком, командиром взводу Валентином Гетьманом, командиром взводу Тарасом, Юрієм Петровим та ін. Воїни — це наша гордість, наша слава, ми пишаємось ними всім нашим Обухівським краєм, безмежно любимо їх усім «Материнським серцем».

На фронті нині дуже тяжко. Тому ми мусимо допомогти нашим захисникам усім, чим можемо, щоб не стати рабами русні, щоб зберегти Україну. Давайте й надалі підтримувати наших земляків, для нас вони всі - Великі Воїни і це велика честь допомогати таким Героям!

Картка для допомоги наших військовим: 5168 7521 3663 4196

Валентина МИСЯК

ЛЯЛЬКА-МОТАНКА - СИМВОЛ УКРАЇНИ

22 серпня в Обухівському краєзнавчому музеї імені Ю.Домотенка з нагоди Дня Незалежності України відкрито персональну виставку «Лялька-мотанка - символ України» члена Національної спілки майстрів народного мистецтва України Вікторії Дяченко.

Лялька-мотанка є унікальним витвором декоративно-ужиткового мистецтва. У давнину вона була не тільки звичайною іграшкою, а й сакральним оберегом.

Продовженням українських традицій, символіки та самобутності репрезентовано у більш ніж двохстах роботах Вікторії Дяченко. Вихователька за фахом, Вікторія працювала в освітніх закладах Обухова і з дитинства цікавилась народним мистецтвом. У її виробах відчувається характер

та своєрідна естетика. За кожною лялькою стоїть своя історія.

Бажаємо мисткині подальших творчих успіхів на мистецьких теренах.

Запрошуємо жителів громади відвідати виставку, яка демонструватиметься до 16 вересня 2025 року.

Наталія ФЕДОРЯЧЕНКО,
директор Обухівського краєзнавчого музею імені Ю.Домотенка

З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

Протягом червня-липня у Воєводській публічній бібліотеці в Кракові проходила виставка робіт обухівських художників Лариси Рябченко та Антона Музики (Рябченко).

Завдяки підтримці Обухівської міської ради та ГО «Материнське серце» митці представили свої роботи широкій аудиторії у Польщі. На виставці серед інших були представлені полотна, присвячені загиблим героям російсько-української війни, зокрема захиснику з Обухова Віталію Гноянченку. Робота розчулює до сліз — мати проводить сина на війну.

Захід став важливим кроком у популяризації української культури за кордоном.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ посвідчення багатодітної сім'ї БС 006167, видане ІЩЕНКО Світлані Миколаївні та ІЩЕНКУ Андрію Дмитровичу Обухівською районною державною адміністрацією 8 травня 2014 року.